

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. De Ætate, & Qualitatibus Ordinandorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

tionem, ac determinationem Ecclesiæ, adhibebatur, & adhibetur talis materia & forma verborum, quæ sufficienter significat collationem potestatis cuiuslibet Ordinis.

Q U Æ S T I O III.

De Etate, & Qualitatibus Ordinandorum.

39. **A**Dvertendum, quod ex prædictis Ordinibus alij dicantur Ordines maiores, seu Sacri; alij, Ordines minores. *Ordines Sacri, seu maiores sunt tres, videlicet Subdiaconatus, Diaconatus, ac Presbyteratus: & hi quidem ex eo dicuntur Ordines Sacri, quia habent annexum Votum perpetuæ Castitatis, nec non & obligationem recitandi Breviarium, quibus homines specialiter quasi DEO consecrantur. Dicuntur etiam Ordines maiores, eo quod per eos ordinati ad majus officium circa Eucharistiam exercendum deputentur: Sacerdos scilicet ad consecrandum; Diaconus verò, ac Subdiaconus, ad proximè assistendum, & ministrandum solemniter Sacerdoti ad Altare. Farendum quidem est, quod Subdiaconatus in primitiva Ecclesiâ non fuerit connumeratus inter Ordines Sacros, uti patet ex c. Nullus in Episcopum. dist. 60. Defacto tamen Subdiaconatum inter Sacros Ordines computari, certum est, atque decisum habetur c. A multis. De etate & qualitat. præficiend.*

40. Porro Ordines minores sunt alij quatuor, videlicet Ostiarius, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus. Et dicuntur minores, ob minus officium, ad quod ordinantur. Dicuntur etiam quandoque Ordines non Sacri: non quidem in eo sensu, quasi nihil sacrum sint, aut contineant (sunt enim & ipsi verum Sacramentum, juxta dicta num. 15.) sed ad differentiam Ordinum majorum, qui per excellentiam, ob rationes jam allatas, appellantur Sacri, cum e contra Ordines minores nec habeant annexam obligationem recitandi Breviarium, neque Votum perpetuæ Castitatis; ut proinde hisce duntaxat Ordinibus initiati, licitè possint contrahere Matrimonium, si velint. Hoc prænotato, sit

41. CONCL. I. Soli masculi sunt capaces Sacramenti Ordinis, non autem foeminae. Ita Scotus 4. dist. 25. q. 2. ubi hoc refundit in Legem Divinam, atque ordinationem Christi. Id ipsum patet tum ex perpetua traditione Ecclesiæ: tum ex eo, quia neque B. Virgo MARIA hanc potestatem Ordinis à Christo Filio suo

Uuuuuu 2. acce-

accepit, non obstante, quòd fuerit dignior ac excellentior universis Apostolis.

In masculis 42. **CONCL. II.** Etsi in masculis, ad hoc, ut quis validè ordinetur, post susceptum Baptismi Sacramentum aliud non requiratur præter debitam materiam & formam, ac intentionem Ministri, atque suscipientis, si is sit adultus; tamen, ut quis licitè & absque ullo peccato possit ordinari, plura alia requiruntur. Ita certa, & communis.

Sine Baptismo non recipitur Sacramentum Ordinis. 43. Notanter tamen additur, *post susceptum Baptismum.* Nam cum Baptismus sit janua omnium Sacramentorum novæ Legis, sine ipso Sacramentum Ordinis validè non potest recipi. Unde *c. 1. de Presbytero non baptizato*, dicitur: *Si quis Presbyter ordinatus, deprehenderit, se non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur.*

Ordo potest recipi & validè, & licitè. 44. Cæterum, ut data Conclusio melius intelligatur, sciendum, quòd dupliciter intelligi possit, Ordines recipi, validè nimirum, ac licitè. *Validè* tunc intelligitur Sacramentum Ordinis recipi (idem dicendum de alijs Sacramentis) quando ipsum ita recipitur, ut valeat, & subsistat Ordo receptus. Quòd quidem fieri potest, etiamsi quis recipiat Ordinem in peccato mortali, aut per eius receptionem actu peccet, dummodo nihil desit de essentialiter requisitis ad ipsius validitatem. *Licitè* tunc intelligitur recipi Ordo, quando non solum valet Ordo receptus, sed insuper receptio ipsius fit licitè, seu absque peccato: & quidem, ut hoc posteriori modo recipiantur Ordines, præter sexum masculinum, ac receptionem Baptismi, plura alia requiri, patebit ex sequentibus Conclusionibus.

Infans, an possit ordinari? 45. **CONCL. III.** Parvulis masculis ante usum rationis validè quidem, sed non licitè, Sacramentum Ordinis ministratur. Ita Scotus *4. dist. 25. q. 2.* estque communis Doctorum. Ratio est: quia infans similiter capax est aliorum Sacramentorum, ut Baptismi (h) & Confirmationis, quæ non requirunt in suscipiente proprium consensum, si is nunquam habuit usum rationis. Quòd autem talibus Sacramentum hoc licitè non conferatur, patet ex eo: quia præter plura alia, quæ in parvulis non reperiuntur, requiritur legitima ætas in ordinandis, ut dicetur in progressu.

Infans ordinatus, an teneatur servare Continentiam, vel 46. Cæterum hic notandum, quòd, licet Ordo sacer ante usum rationis validè cupiam conferatur, tamen ordinatus ad servandam Continentiam, vel recitandas Horas Canonicas non astringatur, nisi post adeptos annos pubertatis ratificet; idque vel verbo, vel facto, nimirum utendo Ordine sacro. Sed semel facta

factâ scienter huiusmodi ratificatione post legitimam ætatem, recitare jam non erit ipsi integrum resiliere. Sanchez lib. 7. de Matrim. Breviarjū? disp. 30. cum communi.

47. CONCL. IV. Ut quis licitè ordinetur, imò & primâ Tonsurâ initiatur, requiritur, quòd sit confirmatus. Patet ex Concilio Trid. Sess. 23. c. 4. de Reform. ubi dicitur: Primâ Tonsurâ non initiatur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint &c. Quòd si ramentum secùs fiat, valebit quidem ordinatio, sed scienter sic ordinans, imò & ordinatus peccabit. (i)

48. CONCL. V. Insuper requiritur debita scientia in ordinandis. Ita certa omnium. Requirit autem Concilium Trident. cit. Sess. 23. cap. 4. de Reform. ad primam Tonsuram, ut initiandus sit fidei Rudimenta edoctus, & sciat legere. & scribere. Ad quatuor Ordines minores requiritur, juxta cit. Concilium Trident. cap. 11. ut ordinandi saltem Linguam Latinam intelligant. Ad Subdiaconatum, & Diaconatum postulat idem Concilium cap. 13. quòd ordinandi sint instructi Litteris, & ijs, quæ ad Ordinem suum exercendum pertinent. Et tandem ad Sacerdotium exigit in ordinandis tantam scientiam, ut possint populum docere ea, quæ scire omnibus ad salutem necessarium est; simulque ministrare Sacramenta.

49. CONCL. VI. Insuper requiritur vitæ, & morum probitas in ordinandis. Patet hoc tum ex ipsa ratione Sacramenti, & Concilio Trid. cap. 5. & alibi: tum ex illo Apostoli, 1. Timoth. 5. Manus citò nemini imposueris.

50. CONCL. VII. Requiritur ulteriùs in promovendis ad Sacros Ordines ætas legitima, & à Jure præscripta. Est certum. Intellige, nisi cum aliquo sit legitimè dispensatum. Etsi autem antiquitus minor ætas suffecerit, Jure tamen novo Concilij Trid. Sess. 23. cap. 12. de Reform. nullus imposterum ad Subdiaconatus Ordinem licitè promovetur ante vigesimum secundum, ad Diaconatum ante vigesimum tertium, & ad Presbyteratum ante vigesimum quintum ætatis suæ annum. Sufficit autem annus huiusmodi saltem inchoatus, etsi tantùm per medium diem, aut unicam horam sit inchoatus: prout ex communi docet Herincx disp. 10. de Sacramento Ordinis, quest. 7. num. 72 idque patet ex praxi Ecclesiæ, quæ sic citatum Decretum Tridentinum semper intellexit.

51. Dicitur, in promovendis ad Sacros Ordines. Siquidem ad primam Tonsuram, & quatuor Ordines minores licitè suscipiendos;

Ad Ordines an requiratur Confirmatio? (i) Vide Tract. 14. Dist. 3. n. 48. & 49. In ordinandis requiritur debita scientia, & qualis?

Item probitas vitæ, & morum.

Ac ætas legitima, & qualis?

Quid de prima Tonsura?

Endos, non requiritur determinata ætas, dum modò ad hoc sufficiens scientia unà cum alijs requisitis: quamvis ante annum decimum quartum (saltem inceptum) tales non possint obtinere Beneficium Ecclesiasticum, prout decrevit Concilium Trid. *cit. Sess. 23: cap. 6, de Reform.* & notat Barbosa *ibidem num. 2. cum alijs.*

Quid juris. 52. CONCL. VIII. Ordinatus Ordinibus majoribus ante legitimam ætatem, validè quidem ordinatur, atque recipit Ordinis Characterem; talis tamen ipso iure est suspensus, & si in tali suspensione ministraverit, efficitur irregularis. Ita de factò communis Doctorum, estque decisum per Bullam Pij II. quæ incipit: *Cum ex Sacrorum*, & habetur tom. 1. Bullarj Romani, *Constit. 7. dicti Pontificis.*

Præfertim non à fide? 53. Hoc tamen intelligendum de eo, qui scienter ante legitimam ætatem permisit se ordinari. Siquidem ordinatus bonà fide, & qui post diligentem inquisitionem credidit se ætatem legitimam habere, non incurrit Suspensionem: loquitur enim Constitutio Pij II. de illis, qui *presumunt* ante legitimam ætatem ordinari; id est, qui scienter, ac deliberatè, non obstante constitutione Canonum, id agunt. Quamdiu tamen ordinatus ad legitimam ætatem non pervenit, non est licitum eidem ministrare in suscepto Ordine, ne quidem cum licentia Episcopi; cum hic non possit dispensare super ætate contra Sacros Canones.

Q U Æ S T I O IV.

De Ministro Sacramenti Ordinis.

Ordinarius 54. CONCL. I. Episcopus est ordinarius Minister Sacramenti Ordinis. Ita definitum est in Concilio Trid. *Sess. 23. can. 7.* & patet tum ex perpetua praxi, & sensu Ecclesiæ; tum ex S. Scriptura *Actorum 6. & 2. Timoth. 1.* & alibi, quibus in locis non nisi ab Apostolis, quibus in Ecclesia DEI succedunt Episcopi, legimus aliquos ordinatos esse.

Potestas conferendi Ordines minoribus, an possit conferri simplici Sacerdoti? 55. Dicitur, *ordinarius Minister*. Siquidem, ut notat Alcanus Tamburinus *de Jure Abbatum, tom. 2. disp. 2. quest. 1. num. 3.* potestas Ordines minores conferendi potest etiam simplici Sacerdoti à Summo Pontifice committi. Unde Abbates Presbyteri, & usum Mitræ ac Baculi habentes, possunt Ordines minores suis subditis conferre; idque ex concessione Sedis Apostolicæ, prout liquet ex c. *Quoniam videmus, dist. 69. & c. Cum contingat de Abbatibus, In-tes. etiam Sæcularibus non sibi subditis, ac Regularibus habentibus.*